

DUŠANOVY ZÁPISKY

Říjen 2007

X. ročník

číslo 1

ZDAREC LIDI!

Dnes vychází první číslo Dušana pro rok 2007-08. Slavte, hodujte, načněte tučné sele! Tento rok je pro Dušana jubilejní, desátý. Tudíž můžeme předpokládat za nějaký čas velkou oslavu. Možná přijde i kouzelník :) Určitě jste si také všimli, že začala škola a na scénu přicházejí noví devátáci, kteří se budou snažit připravit pro vás pestrý školní rok! Však také už proběhla první akce - Pyžamový den, o kterém se ještě dočtete v časopise. Jinak je vše při starém, jen nás opustila paní Hrabovská. Přejeme příjemné chvíle v důchodu. Také se objevil nový taneční kroužek KM. Přišli noví prvňáčci, školní jídelna je pořád stejná. Bohužel jsme se nedočkali pozlacených příborů, které jsme všichni napjatě očekávali. I taneční kurz společenských tanců je už v plném proudu (více se ještě dočtete). Tak přejeme úspěšný školní rok, dobré známky, hodně dárků na Vánoce a zdraví, aby sloužilo! Čest práci, soudruzi!

Vaši noví autoři úvodníku MaKaRa

Narozeninová

*Je tomu už 10 let,
co Dušánek spatřil svět.
Každý záček něčím přispěl,
a za měsíc Dušan vyšel.*

*Autorský kolektiv je veliký,
každý přispívá do své rubriky.
Minulostí jsou už jen encyklopedie,
Internet nám práci ulehčuje.*

*Najdete v něm poučení, slohovky,
drby i kvízy,
vyluštěním osmisměrky překonáte krizi.
Měsíc co měsíc kvalita časopisu stoupá.
Přesvědčte se sami, není to jen reklama
hloupá!*

mamaŠmajdalf

Dušan je tu každý rok,
pro prváky je to šok.
Ale nedivte se a radši si ho čtěte
a hezky nám osmisměrky luštěte.

Deset let tu Dušan je,
redakce na něm pracuje.
Učitelé pomáhají ze vši síly,
někdy počítače postihnou viry.

mini19

Neuvěřitelný fakt o Dušanovi!

Nejprve vás musíme uvítat v novém školním roce, takže AHOJ, a teď k tématu. Každý na naší škole snad ví, že vychází školní časopis, ale málo z vás si určitě všimlo, že už vychází 10 let! Zdá se nám to jako neuvěřitelné číslo. Chodíme do Dušana 4. rokem, bohužel je tento rok poslední (pro nás). Každý pátek se scházíme v počítačové učebně a „datlujeme“ na klávesnici nové příběhy, zážitky ze školních akcí apod. Ehm, ne všichni píšou, když se podívám do první řady, rádi bychom řekli, že píšou na počítači poutavé články, ale oni hrají hry, koukají na libka a prostě se „flákají“. A tak to chodí pátek od pátku, měsíc od měsíce, rok od roku. A to už od listopadu 1998. Když jsme si ještě v mateřince hráli s panenkami a autíčky, ve škole už vycházel časopis. A proč zrovna „Dušanovy zápisky“? Citujeme z prvního čísla našeho časopisu. „Jednoduché vysvětlení: Jméno Dušan sloužilo jako přezdívka pro jednoho žáka 9. třídy.“ Tak a teď tady máte odpověď rovnou z archivu. Co bylo, to bylo, žijeme dál a jak říká Borohmíra Selátko – svět skončí, až my tu nebudeme. Takže těm malým přeje, aby měli hodně nafty a energie. Ozonová díra aby se zase zmenšila. Aby svět existoval alespoň 50 let, abychom se dožili důchodu. V Dušanovi jim přeje mnoho pěkných článků a aby se milovali. Zazvonil zvonec – a článku je konec.

Loučí se REStARD a Klárushka

ROZHOVOR S...

Čao všichni švarní obyvatelé naší pakárny...

Na naší škole se opět přemnožila šprt'ouchlata, tím samozřejmě myslím prvňáčky. No a to bych nebyla já, abych nezašla na návštěvu do družiny. A ne bezdůvodně, odchytila jsem si tři malé bobišky, které jsem na místě vyzpovídala. Že to vypadá až moc jednoduše? Hodně věcí nějak vypadá, i když realita je jiná. Byla jsem totiž donucena jim zabavit míček na fotbálek, jinak bych tam s nimi byla do důchodu©. No nic...

A kteří prccí že to jsou? Já jejich příjmení neznám, ale 100 % znám jejich jména: Adam, Lukáš a Honzík... a teď vám poskytnu supper rozhovorek...

Určitě jste se těšili do školy, splnila vaše představy?

Luki: Do školy jsem se sice těšil, ale čekal jsem, že tady bude nějaký super počítač...

Honza: Hmmm, taky jsem se těšil, ale jen kdybychom se tolik neučili...

Adam: To mi se naopak zdá, že se moc neučíme...

Lili na to: Jen počkejte za pár let...

A co paní učitelka, nezlobí?

L+H+A: Paní učitelka je to nejlepší, co nás mohlo potkat... Ještě nemáme ani jeden černý puntík...

Lili na to: Počkejte, až na vás dojde puberta, to budete celí puntíkovani...

Jaké byly paní učitelky ve školce?

L+H+A: Ve školce byla jedná paní učitelka a ta pořád křičela, ale taky hodná a tu jsme měli nejraději...

Lili na to: Jo, jo, v životě už to tak bývá... i tam jsou zlí a hodní princové a princezny...

Jaké předměty máte nejraději?

Luki: Matika je nej...

H+A: My fandíme tělocviku...

Moudrá Lili radí: U nás teenagerů vedou přestávky, obědy a aby se neřeklo suplované hodiny...

Dostali jste taky pastelky?

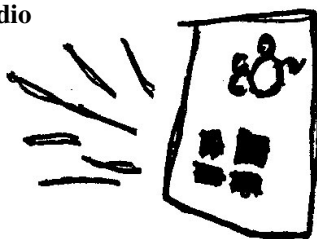
L+H+A: Joooooooooo, jasně!

Lili si myslí: Bez pastelek se žádný prvňák neobejde, s něčím se přece mlátit musí, ne?

Co vám ve škole chybí?

To nám kluci prozradili na obrázcích.

rádio

super PC hra

tancování

Lili
vzkazuje:
Ale kluci,
na to přij-
děte,
vždyť tady
toto všech-
no máme!

UÁÁÁÁÁÁ!

Tak ahoj a mějte se fanfárově! Lili

VŠEZNÁLEK

Zase začal školní rok,
začněte si kopat hrob.
Poznámky se jenom valí,
chováme se jako malí.
To je názor učitelů,
co nás prostě nechápu.
Vyzvou nás vždy před katedru,
a pak po nás řvou.
Ta škola je prostě nuda,
kterou nikdo nemá rád.
Koho tahle nuda baví,
nebude náš kamarád.

Lili

Ahojk lidičky!

Tak a je to tady. Po roční odmlce se poslušně hlásím do služby a slibuji, že se budu fakt snažit, aby byl náš super, spešl časák ještě suprovější. Připravila jsem si pro vás můj premiérový článek o Dni v přírodě, který se konal 18. 9. 2007. Tento zvláštní den tentokrát patřil žákům 5. třídy, ale samozřejmě nebyli jediní, kdo měli to štěstí jít na den do přírody místo trýznivé školy. Jenže jak už jste pochopili, to bylo v jiný den. Asi pan ředitel nemohl riskovat, že se ve škole bude učit sám :-). Já osobně jsem na těchto toulkách přírodou chyběla, protože už (konečně) chodím do 8. třídy a zrovna tento den patřil (jak už víte) třídám pátým. Takže zas nic, žádné ulevvání a učit se! Určitě vás zajímá, jak se asi ti „školáčci“ měli? Já to nevím, ale oni vám to tutově poví, nebo spíš napíšou. No jo, já vím, jsem hrozná, pořád bych jen kecala a kecala a vy jste jistě zvědaví na ty jejich práce. Tak teda tady jsou....

Dne 18. 9. 2007 jsme šli na cvičení v přírodě do Košatky. Vyšli jsme od školy, potom jsme pochodovali po cestě. Podívali jsme se, kde byděl Pavlínka Chvostková, která měla se Sárou Sýkorovou připravit košík dřeva. Přišli jsme na hřiště v Košatce u restaurace Odra. Opékali jsme si buřty a po jídle jsme mohli hrát různé hry. Na

cestě zpět jsme viděli nový most přes Ondřejnici. Vojta s Vaškem byli pořád pozadu, proto jsme na ně museli pořád čekat. Ve 12:45 jsme konečně dorazili do školy.

Zuzana

Den v přírodě se konal 18. 9. 2007. Šli jsme do Košatky, kde jsme se podívali na řeku Lubinu a pak jsme opékali párky. Cestu zpátky jsme si prodloužili. Prošli jsme pole, lesy a louky. Při příchodu do školy byli všichni vysílení.

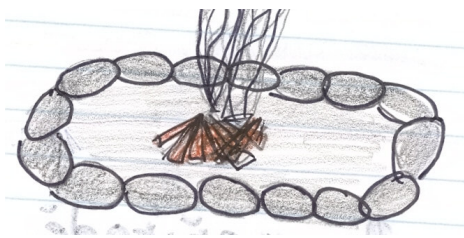
Tereza

Vúterý 18. 9. 2007 jsme šli do Košatky na hřiště. Šli jsme po cestě a přes košatecký most, pod kterým teče řeka Lubina. Přálo nám i počasí. Hráli jsem vybíjenou, fotbal, ... Opékali jsme si párky a někteří i pečivo. Můj tatínek nám připravil hobliny, dřevo na oheň a klacíky na opékání. Košatecké děti mohly jít při zpáteční cestě rovnou domů.

Pavčina

Ufff, to byla makačka. Podle mě super počeníčko, že jo? Úplně jsem jim záviděla, když nadšeně poskakovali před školou a já s ještě několika dalšími mučenci seděla v nápravném zařízení jménem škola. No to to uteklo, je čas udělat pápá.

Pápá vaše Paťulka

Letošní prázdniny

Letos o prázdninách jsme byli na dovolené v Egyptě, v letovisku Hurgháda u Rudého moře. Celé dny jsme se koupali a potápěli. Jednoho dne se taťka rozhodl, že si půjde zaplavat. Chtěl si prohlédnout všechny hotely v zálivu. Nikomu však nic neřekl. Na břehu zůstaly jenom jeho boty.

Po nějaké době jsme zjistili, že je pryč, a začali jsme ho hledat. Nejdříve jsme ho hledali na pokoji. Tam nebyl. Šnorchl a brýle zůstaly

ve skříni. Z toho jsme usoudili, že v moři není. Mamka prošla celou pláž. Nikde nikdo. Šli jsme se podívat do naší plážové restaurace. Tam také nebyl.

Rozhodli jsme se, že počkáme do večere a když se do té doby nevrátí, ohlásíme to policii. Všichni jsme měli strach. Do večere zbývalo sotva deset minut, když se taťka objevil na pokoji. Byl celý od soli, bosky, strašně unavený a dehydrovaný. On sice plaval kolem zálivu, ale s větrem v zádech. Zpět ho vlny nepustily. Musel vylézt na břeh a chtěl jít po pláži pěšky. Jenže každý hotel má pláž hlídanou vojáky a ti ho nepustili. Marně vysvětloval, že bydlí v hotelu Jasmina, že je host a turista. Hnali ho samopalem pryč.

Aby se dostal zpět, musel vylézt na břeh a jít po pobřeží asi 6 km pěšky a bez bot. Trvalo mu to skoro tři hodiny.

Byli jsme hrozně rádi, že je zpátky. Mamka mu ale pořádně vynadala. Od té doby nesměl sám vůbec nikam.

Zuzka, 9. A

Stanování na Lubině

Jednoho převelice krásného dne, kdy slunce svítilo, kytičky kvetly a vše bzučelo, koupal jsem se v bazénu v průzračně zelené vodě. Užíval jsem si prázdniny, ale něco mě vyrušilo. Od této chvíle na ten zážitek nezapomenu.

Když jsem uviděl Patrika a Michala, přispěchal jsem k nim. Oznámili mi, že se jde stanovat. Dohodli jsme se na termínu, kdo co vezme atd. Zítřejší den večer jsme se sešli v plném počtu. Chvilí jsme si povídali a rozhodli jsme se, že nám nic nechybí a můžeme vyrazit. Když jsme dorazili na místo určení, ztichli jsme, kochali jsme se krásou Lubiny, loukami a vším kolem. Byla to strategická poloha, kdybychom nezvládali oheň, byla tady hned řeka. Zanedlouho tu stály dva stany. Zjistili jsme první z mnoha nedostatků!! Není papír ani dřevo. Začalo se stmívat a byla čím dál tím větší zima. Tomáš, Michal a Patrik se rychle rozeběhli do lesa. Dostal jsem misi, úkol byl jednoduchý, ale velmi důležitý. Musel jsem hlídat tábor. Začal jsem pochodovat kolem nezapáleného ohně. Z lesa se ozývaly nadávky a to mi nasadilo úsměv. Ozvalo se šustění z hustého křoví „kráp, kráp, ššš“, zlekl jsem se, ale po chvíli

jsem usoudil, že to byly myši. Zanedlouho se kluci vrátili s ubohou hromádkou dřeva a slámy. Bylo nám vše jasné. Jestli chceme teplo, budeme muset šetřit. „To zvládneme,“ dodal sebevědomě Patrik. V dáli se ozval sýček. V této chvíli jsme si uvědomili, že je tma a jsme jen čtyři. Sedli jsme si do dobře nahuštěných duší z traktoru, teple se oblékli a začali se povídat. Bylo 10 hodin, od ohně bylo vidět jen na dva metry a najednou se ozvalo šustění, které jsem už slyšel. Bylo trochu silnější. „Tomáši, že ty jsi měl fazole?“ řekl Michal. Všichni jsme dobře věděli, že to nebyl Tomáš. Další zašustění. Teď nejhlasitější. A pak rána. „Buuuum“. A takový rachot, že i Tomáš vykřikl. Všude světlo a rachot stále větší. Patrik zařval: „Ty vokoune, my jsme ale lamy“. Chvilí jsme se ještě smáli, potom jsme si rozdělili hlídky. Boudou po jedné hodině, skupinky po dvou. Já a Tomáš, Michal a Patrik. První hlídku jsme dostali my. Tedy já a Tomáš. Měla trvat až do půlnoci, pak jsme měli vzbudit ostatní a jít na noční akci. Ta hodina proběhla v klidu až na to, že pořád něco šustělo v křoví. Ignoroval jsem to. Těšil jsem se na noční akci. Začal zvonit budík na mobilu, což dávalo znamení, že je půlnoc. Už jsem se chystal vzbudit Patrika a Michala, ale to jsem nemusel. Z jejich stanu se ozvalo: „Ty jsi blbec !!!“ pak „Ty musíš zavřít pití?“ „...„Balog smrdí!“ Pak se ozvala rána a já jsem usoudil, že se Balog naštvál a třískl Patrika flaškou po hlavě. Asi po dvou minutách jsme vyrazili do lesa. Úkol byl jasný. Nasbírat další dřevko. V dálce se ozval štěkot psa. Dorazili jsme do lesa a všude byla tma. Neměli jsme ani baterky. Stáli jsme na místě a poslouchali, co se kolem nás děje. Pořád křápaly větve. Jako kdyby kolem nás chodil nějaký bezdomovec. Patrik řekl: „Dobry večer!“, Tomáš ho seřval: „Co děláš?!“ Pak se ozvala v dálce střela z kulovnice. Asi nějaký myslivec loví kačeny. Pak se ozvalo asi metr ode mě: „Dobry večer, chlapci.“ Zařval jsem „áááááááá“. Běžel jsem zpět k ohni, ale zakopl jsem o Patrika, který sbíral dřevko. Tím pádem to na mě vysypal. Smáli jsme se, sbírali dřevko, pak jsme se šli koupat. Ještě jsem vám zapomněl říct, že to „Dobry večer, chlapci“ říkal Michal. No, tak jsme se šli koupat. Tomáš a Michal skočili šipkou do vody první. Pak

Patrik skočil bombu. Mi to chvíli trvalo a skočil jsem placáka. Voda byla studená, tak jsem začal plavat. Baloga začaly okusovat rybky. Asi po pěti minutách jsme z vody vyběhli a zjistili jsme, že jsme mokří. A hádejte, kdo na to přišel. Samozřejmě Michal. Sedli jsme si k ohni a až jsme uschli, oblékli jsme se. Já s Tomášem jsme šli spát, na Patrik a Michala zůstala hlídka. Ani jsem si nevšiml že jsem usnul, spal jsem asi 15 minut, ale probudily mě nadávky Patrika a Michala. „Já vás zabiju!“ řval Patrik. Michal zvolal: „Tady máte“. Napsal jsem to bez sprostých slov. Vyletěl jsem ze stanu, Tomáš už byl venku a všichni tři mlátili větvemi do křoví, kde byly ty myši. Vzal jsem si taky klacek a bojoval jsem, než jsme to křoví úplně zdemolovali a myši utekly. Nad námi proletělo další letadlo, což znamenalo moji výhru v sázce, že proletím v 1:25. Takhle jsme si střídali hlídky až do rána. Uhasili jsme oheň, tak jak to kluci dělají, sbalili stany a odjeli domů. Tohle byl můj nejhezčí zážitek z prázdnin.

David, 9. A

Pít či nepít?

Tot' otázka! Můžeme se ve vyučovacích hodinách svlažit lahodným nápojem, či ne?! Někteří učitelé s tím nemají vůbec žádný problém, ovšem najdou se i výjimky, které to striktně zakazují! Chceme svobodu, chceme pít! Problém je takový: Žák sedí v lavici, je léto, do třídy silně pálí polední slunce. Žár proniká skrz okna do třídy. Ta ona osoba je velice dehydrována a před sebou vidí ten slastný nápoj Hanáckou kyselku, která ho může spasit. Žák natahuje ruku a už už otevírá víčko. Když vtom se ozve bujarý řev, který v tom poledním dusnu zní jako burácení hromu. Učitel. Žáci ví, je zle! Žák zklamaně zasune Hanáckou kyselku pod lavici. Zase to nevyšlo, opět zvítězil vyučující.

To byla jen malá ukázka toho, co všechno se děje za školními dveřmi!

Takže se zamyslete, milí učitelé, a řekněte si... Necháte žáky umřít žízní?!

Odpověď pana učitele: Já si myslím, že na to žáci mají přestávku. A neznám člověka, který bez dvou loků nevydrží 45 minut!

Dodatek Maki: Ale já ano!

Tuto velice duchaplnou a inteligentní reportáž pro vás připravilo silně dehydratované trio

Makara

UDÁLOSTI A KOMENTÁŘE

Zdarec!!! Opět vás zdravíme v Dušanových zápiscích v novém školním roce z Událostí a komentářů. Dnes máme mnoho zpráviček. Začneme prohlídkou letadla Globmaster.

Přijeli jsme do Mošnova na letiště, uviděli jsme válečné tanky a auta, ale nejúžasnější pohled byl na obrovské americké letadlo Globmaster. Američtí vojáci (AIR FORCE) nás pěkně vítali a vpustili do letadla na prohlídku. Mohli jsme si prohlédnout interiér letadla, obrázky z letu i na zemi, kabinu letadla a mohli jsme si popovídat s vojáky, samozřejmě anglicky. A také nám trvalo, než jsme vydolovali nějaké to anglické slovíčko. Ze všech amerických vojáků byl „nej“ Dave! Ten si s námi nejlépe popovídal a některým dal i americkou měnu, dolar nebo cent, a občas nás i vyfotil. Nejlepší bylo, jak nás vyfotil a řekl „Oh my eyes,“ v překladu to znamená oohhh, moje oči. Abyste si udělali představu o tomto letadle, přináším vám i některé údaje o něm. Např. rozpětí křídel gigantického letadla je při zaokrouhlení 52 m, délka letadla bez zadního křídla je 50 m a šířka je přibližně 10 m.

Prohlídka skončila a jeli jsme plní dojmů zpátky do školy.

Mr. Proper

Taneční kroužek KM

Hurá, hurá, hurá! Taneční kroužek začal! První lekce proběhla ve čtvrtek 4. října v prostorách zámku. Do 1. kategorie (od 1. do 4. třídy) přišlo 9 holek a do kategorie 2. pak asi 16 lidiček. Perfektně jsme si zatančili, protáhli se, zaposilovali. Navštívila nás i talentovaná disco tanečnice a příště nás navštíví i hiphoper. Pokud máte zájem, samozřejmě můžete přijít. Lekce probíhají každý čtvrtek - pro malé od 17.00 do 18.00 a pro větší v 18.15 až 20.00

Maki

Pyžamový den

Kdy? 25. 9. 2007

Kde? V naší stodole, tedy pardon, v naší

krásné, z ytongu postavené školní budově.

Je úterý 25.9. asi čtvrt na osm ráno a my, MaKaRa, vcházíme jako každý den červennými dveřmi do naší školy. Obavy jsou na místě, jak to dopadne - bude to mít úspěch či ne?! V šatně se převlékáme do pyžama a do náruče

házíme plyšáka a polštář. Už vidíme, že nejsme jediné a že se k nám vřele přidávají ostatní lidi v nočním oblečku. Hlavně slečna Nejmenovaná (Neubauerová) vypadá úžasně. Její zelená saténová košilka volně splývá a ladí se zelenou čelenkou. Pyžamový den má celkem úspěch. Nejvíce na prvním stupni.

Trochu jsme si zavzpomínali a teď bychom se měli navrátit do reality.

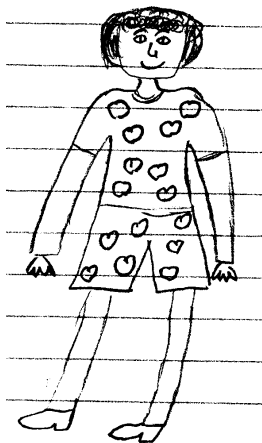
Z celkového počtu přítomných 205 žáků bylo celých 67 % v pyžamu. Zapojili se i učitelé. Posléze proběhlo focení ve vestibulu. Fotky si můžete prohlédnout na stránkách školy. Nejvíce žáků v pyžamu bylo ve 4. a 5. třídě, kde z celkové počtu 24 bylo nočně oděno 23! Děkujeme za vaši podporu a brzy se můžete těšit na další podobnou akci!

MaKaRa a spol. tj. polštář Ferda, bílý oř Frodo

Přírodovědná exkurze 5. A

Ve středu 3. 10. jela 5. A na přírodovědnou exkurzi do Ostravy-Poruby. Zpočátku byli všichni otráveni, ale když přijeli a viděli stoly s připravenými úkoly, byli nadšení. Pak jsme byli rozděleni, každá skupina měla svůj úkol. Na konci si každý mohl vyzkoušet práci jiné skupinky, prohlédnout si zajímavý hmyz pod mikroskopem a vzít si do ruky dva druhy pakobylky.

Po první části jsme se přemístili a přiřazovali jsme různé přírodniny ke stromům,

na kterých rostou. A nakonec jsme psali závěrečný test s křížovkou. Všichni jeli s nadšením do školy.

Tukan, mini19

Pro fanoušky fotbalu

Za nejstarší hru, která se údajně podobala současnému fotbalu, se považuje čínské cu-ču, které se hrálo v Číně už 1700 př. n. l. Ve starém Řecku provozovali míčovou hru nazývanou episkyros, kterou Římané přijali a pojmenovali ji harpastum. V kolébce moderní kopané - Anglii se první formy fotbalu objevují ve 12. století, ale už ve století 14. král Edward II. tuto hru zakazuje, neboť narušuje nejoblíbenější zábavu té doby - lukostřelbu. V 16. století se v italských regionech rozšiřuje další fotbal podobná zábava zvaná calcio.

Počátek moderního fotbalu lze najít v první polovině 19. století na prestižních středních školách celé Anglie. Dnes patří k nejpopulárnějším sportům ve světě.

ŠMAJDALF

Den v přírodě 9. tříd aneb bahno útočí

Tak jak máme začít? Žádná pozitivní věc na tomto dni nebyla, ale možná... NE, opravdu nic (tím to se omlouváme p. uč. Janečkové a Paličkové, ale příště by to chtělo lepší trasu). „Mami, mě bolí hlava.“ začalo ráno v 75 % rodin. „Procházka ti prospěje a bude ti lépe“, zněla odpověď. Née, tohle neprospělo, takže batůžek na záda, svačinku do kapsy a „hurá!“ Sešli jsme se v hojném počtu před školičkou. Nechyběly ani nevinné žerty, například díry ve flašce od pití atd. Potom někdo vydal rozkaz a šlo se. Velká hora masa a sádla se dala do pohybu (nemyslíme tím jedince). Nechyběla zdravá strava (přesněji urostlá jablona nejmenovaného občana Staré Vsi). Doufám, že to nebylo bráno jako krádež. No totiž z jabloně zbylo jen krásné a smradlavé ... NIC. Plahočíme se tak krásnou krajinou, plnou mušek, motýlů, travičky, stromů a BAHNA. Litujeme sami sebe. Proč jsme si to zasloužili? My slibovali, že budeme hodní, ale vy jste řekli NE. Chcete válku, máte ji mít! No a chcete vědět, jak tahle válka do-

padla? Lezli jsme pořád dál, bez úspěchů našich názorů. Pár jich padlo, ale šli jsme pořád dál, bahno - nebahno, smrad - nesmrad, vlhko - nevlhko (samozřejmě myslíme v botech, víme, že někteří jedinci z naší školy jsou natolik inteligentní, aby si vymysleli něco jiného). „Týrání lidí!!!“ křičeli jsme, ale i přes bouřlivé protesty si p. učitelky dokázaly zachovat kamennou tvář. Nakonec jsme je (museli jsme to udělat) přemohli. Rozkaz zněl: „No dobrá, místo Proskovic se jde do Košatky.“ Cítili jsme se jako trosečníci, měli jsme hlad a žízeň (sice kolem teče řeka Lubina, ale zas tak velkou žízeň nemáme, jestli chápete). Po zdolání tak záživné cesty jsme vypadali jako „chrochtátka“, ale proč jak - když. Náš skvělý den v přírodě jsme zakončili „čvachtáním“ v Lubině. Někteří tuhle možnost využili a doslova si vyprali oblečení i s tělem. Jedna „týpka“ dokonce měla tak nekvalitní barvu na vlasech, že jí to steklo na krásně bílé tričko. Vzniklo z toho modré tričko. To je chemie, co? Když jsme uslyšeli povel „směr škola“, měli jsme radost. Jak kdyby 6leté dítě čekalo na Ježíška. Naše radost byla ale tichá. Neměli jsme dostatek sil k projevu našich emocí. Nakonec jsme dorazili živí a zdraví. To samé se nedalo říci o našem oblečení a psychice.

*Identita musí zůstat utajena kvůli
„učitelské mafii.“*

Taneční alias nožky neposlouchají tak, jak by měly

Dnes je den D, den, kdy se podívám do očí osudu a zjistím, že nejsem zas tak velké Kopyto jak jsem myslela (no ale přece, zas tak skvělá nejsem). Tak to zkusím od začátku. „Děkuj“ pronesu, když vystupuji z autíčka paní učitelky Kunzové, která byla tak hodná a vzala mě z Dušana domů. Cestou do bytu mi v hlavě „šrotí“, „modrou nebo červenou, rovné nebo nakulmované.“ Tímto „holčičím“ uvažováním dojdou až domů s tím, že po pár dnech se doslechnu od mé milé maminky, že neumím ani zdravít (nebojte, rodiče mě naučili slušnému chování, ale byla jsem mimo). Jsou tři hodiny! Néeé, to mám jen 2 hodiny

na moji úpravu, bleskne mi hlavou. Jestli to kluci nechápu, je to možné, já taky nepochopím, jak jsem mohla 2 hodiny prokoukat u zrcadla, a stejně ze mě žádá Angelina Jolie nebyla. Jeden vlas sem, druhý vlas tam. Stejně jsem věděla, že mé dvouhodinové dílo bude poopraveno větříčkem. Tak a tři, dva, jedna, TĚD...jsem na Sokolovně. A už se z aut valí nejrůznější „smetánka“. Dala by se říct věta z animovaného filmu Shrek. Ale ano, skutečně to tak bylo. Kdokoliv vystoupil z auta, strhl na sebe všechnu pozornost. Každý musel vidět, jak to těm našim bývalým a letošním devafákům sluší. Ale čas je neúprosný, blíží se osmnáctá hodina a to znamená, že 1. taneční lekce začíná. Kluci na jednu stranu sálu a holky na druhou. Nejdřív jsme zjistili, že dáma, která nemá punčocháče, je jako by bez spodního prádla. Takže holky POZOR, od zítřka jen v punčochách. „A šláp, šláp, přísun, přísun,“ ozývalo se z reproduktorů, zatím jsme se každý sám začali učit taneční kroky. „Pánská volenka,“ ozvalo se, protější strana obecenstva (kluci) vstala a mířili si to ke své vyvolené.

Tak teď jsme se prošli po seznamovacím kole a mohlo se začít tančit. Mí to přišlo velmi vtipné, jak se ozývalo „Au.“ „Jejda, promiň, já jsem vážně nechtěl.“ Mé nožky mi nepošlapal nikdo, teda ne můj taneční partner. Spíš lidé v okolních párech, když jsme tančili namačkaní na sebe. „Tak a dáme si pauzu a pánové pozvou dámy na NEALKOHOLICKÉ nápoje,“ řekl mistr a už jsme pádili do hospody, ať nemusíme čekat dlouhou frontu. Pivko bylo samozřejmě dobré :D. Po krátké „pivní“ pauze následuje dámská volenka, ala rvačka o nejlepší jedince, kteří přežili krutou první část. Jestli si myslíte, že si naše nožky během pauzičky odpočaly, mýlíte se! Bolely ještě víc než předtím, a to je co říct. Všichni už ztěžka oddychují a pach potících se nohou jde cítit na kilometry daleko. Ale fuj, pánové (nebo snad dámy?!). První hodina tanečních se pomalu ale jistě blíží ke konci. Co dál říct? Nožičky bolí a bolet budou. Limuzíny přijíždí a smetánka od-

jíždí. Prozatím končíme happy endem, nebo spíš to be continue?

*S pozdravem Klárushka, která se dábelsky
spolčila se seňorkou Baruší*

Reportáž z místa činu

Hlásí se dva nezávislí diváci z haly TJ ve Staré Vsi nad Ondřejnicí. Sledujeme haldu blížících se hvězdných tanečníků, kteří nedočkavě přešlapují sem a tam a nemohou vydržet to napětí z toho, že už to za chvíli vypukne. Vypukne boj! Boj o nejlepší a nejschopnější jedince tanečního sálu. Jsou tady taneční – Star Dance 2007. Vidíme zde mnoho známých tváří, které nelze přehlédnout, stejně jako kudrnatou hlavu Martina, který právě vstupuje na taneční scénu v doprovodu svého věrného poskoka, blondátého Kuby. Ale přejdeme přímo k věci tématu. Proč sem tito lidé přišli? Snad kvůli tanci? Pojdme se o tom přesvědčit. A je to tady. Už slyšíme sladouč-

ký hlásek pana mistra, který informuje všechny tanečnický o tom, co se bude dít. Přichází pánská volenka a pánové se řítí ke svým slečnám. Některé páry vypadají zajímavě až podivně, některé slastně a krásně. Věci ale nejsou, jak se zdají. Dvě reportérky hned při první minutě tance chytají záchvaty smíchu ze slov „Vpravo ťuk, vlevo ťuk, dáma točí, vpravo ťuk.“ A z toho, jak některé páry velmi těžce nezvládají ani ty nejjednodušší taneční kroky, i když, mezi námi, nebyly bychom o nic lepší. Když se začalo tančit na hudbu, zjistily jsme, že tam teda žádné petelice nepouštějí, a tak nás trochu zklamali. Nejprve jsme tam chtěly naběhnout a ukázat jim, jak se pořádně „paří“, ale nakonec jsme si to rozmyslely a zůstaly jsme u pouhého a strohého divání. Pak přišla mini pauzička, kdy se všichni tanečníci občerstvěli, napili, pokecali a zase odkráčeli tančit. To už jsme na ně koukaly s otevřenou pusou, protože jim to vážně šlo. Na závěr reportáže podotýkáme, že taneční jsou asi vážně fuška, protože ze všech účastníků tekl pot a byli cítit na kilometry daleko. :D

Loučí se reportérky přímo z haly TJ – Barush a Bubu

Af žije rozhodčí!

V sobotu předminulého týdne se uskutečnil zápas starších žáků Staré Vsi proti starším žákům Albrechtic, to je vesnice kousek od Mošnova. Albrechtičky přijely a převlékly se, my taky a trochu jsme se protáhli a zaházeli na branku. Poté přiběhl rozhodčí ze Staré Vsi (pán Sýkora), pravil zastrčte si dres do trenek a svolal nás na střídačku. Potom pískl a nastoupili jsme, vylosovali jsme si balón a oni stranu. Pískl znova a zápas začal. Zezačátku zápas začal celkem slibně 12:10 pro nás, ale druhý poločas už se trošku „zhoršil.“ Bylo to vyrovnané a pan rozhodčí nám trochu „nadržoval.“ Jim zapískal průraz, což je naražení do protihráče, a nám ne. Pak už to bylo ještě horší, soupeři už nadávali a blížil se konec zápasu a stav byl vyrovnaný. Rozhodčí měl nastavovat 30 s a soupeř dal gól. Rozhodčí ale gól neuznal, protože tvrdil, že už je konec zápasu. Z prodloužení ovšem uběhlo teprve 17 sekund. Dokážete si představit, co se dělo. Zapískal konec a oni měli vyhrát, ale byla to remíza. Začali na rozhodčího vulgárně nadávat a on už psal do deníčku červené karty. Celkem padly dvě a pak byl konec a skončilo to našťěstí bez krveprolití.

Mr. Propper

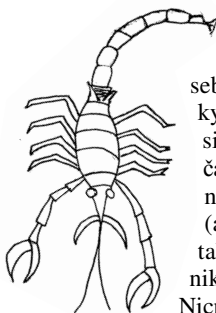
CO NOVÉHO NA MARSU

Achóóój lidišky!

Tak jak se vám daří? Doufám, že suprově a když ne, tak neváhejte ani pidisekundu a popadněte náš super časák Dušanovy zápisky a pusťte se do čtení. Třeba do nové rubriky „Co nového na Marsu?“ A o čem tahle rubrika bude? Bude o horoskopech, taky se dozvíte něco o sobě a svém znamení, nebudou chybět ani předpovědi vašich šťastných dnů a taky se dozvíte, kdy je lepší nevytáhnout paty z postele :-). No a třeba se zahrabat pod teplou deku s kotlíkem horké čokolády, řam. Podle toho, jak se vám moje rubrika bude líbit, mám hluboko ve své hlavince schované ještě spousty nápadů, které se alespoň těm

divočejším adeptům na naší škole budou náramně zamlouvat. Ale nebudu předbíhat, nechám se překvapit, jak to dopadne. Samozřejmě ale nezapomínejte na naši „zповědnu“ dole ve vestibulu, kde můžete napsat, jak se vám tato rubrika líbí, co byste chtěli změnit apod. Určitě už jste celí natěšení, co se tedy teda dozvíte, tak já teda budu hodná tětka a něco vám sem napíšu. (Abyste se při té matice tak strááášně nenučili, O. K.?) Jóó a abych nezapomněla, každé čísílko bude patřit aktuálnímu znamení, to znamená, že tentokrát se koukneme na zoubek Štírům.

Štír

Štír nápadně připomíná znamení Raka, avšak má jistou odlišnost. Nosí totiž s sebou zbraň, což se symbolicky odráží i v jeho povaze, jak si ještě řekneme. Štíři jsou často povahy tiché (ba tajněkářské), drží se stranou (avšak ne úplně mimo, jen tak ve stínu, aby jim nic neuniklo a byli svědky všeho). Nicméně pozor na ně (Štíři, teď se neurazte, mějte nadhled, však sami dobře víte, o čem mluvíme), pokud se vyburcují k činnosti, jdou jednoznačně, nesmlouvavě, s jistou dávkou agresivity a přímočaře za svým. Situace pak povětšinou dopadá v jejich prospěch. Štíři prostě musejí mít vždy navrch.

Kameny: Jaspis, malachit a býčí oko

Barvičky: Černá, zlatá a červená

Takže to byl drsnák Štír a teď my ostatní, co vy na to?

Beran: Nic si nedělejte z toho, že se vám nepovedla nějaká písemka, z toho se nestřílí!

Býk: Uděláte nejlíp, když se začnete více věnovat sami sobě a od školy si dáte pohov.

Blíženci: Dnes jste velmi ukecaní, raději uberte plyn, paní učitelka Paličková nemá nervy z oceli!

Rak: Máte vynikající smysl pro kreativitu, ale pozor, to neznamená, že můžete udělat třeba růžovou zeburu, to by se asi moc nelíbilo.

Lev: Využijte své bojovnosti a ukažte, co ve vás vězí!

Panna: Nesmutněte, že vás nechce ten super kluk z vedlejší třídy neznamená, že vás nechce nikdo!

Váhy: Vaše kapesné se dostane pod bod mrazu, okamžitě navštivte babičku!

Střelec: Poohlédněte se po nějakém kroužku a vrhněte se po něm všemi deseti.

Kozoroh: Vaše tvrdohlavost vám moc nesvědčí, raději se naučte vyjmenovaná slova, pan učitel bude rád.

Vodnář: Máte nadbytek energie, zajděte si třeba zaplavat, ale pozor, ať se neutopíte.

Ryby: Vánoce se blíží, měli už byste začít šetřit na vánoční dárky.

Tak to je všecičko, já se s vámi loučím a brzo pápá.

Pa'ulka

FAZOLKI ANEŽ DETEKTYWKI

Případ zmi- zelé žiletky Johanna Mahmuda (pana učitele)

Jednoho krásného dne šla slečna Idy Jottová (Elis) do obchůdku pro žiletky, aby si mohla oholit své zarostlé nožky. Když vstoupila do obchůdku U Pepindy (U Mařky), zjistila, že žiletky došly a poslední si koupil již zmíněný Johann Mahmud. Vydala se za ním ve víru velkoměsta (Košatka), kde pan Johann pravidelně navštěvuje velmi nemocnou sestru (p. uč. Kunz). Měla velmi vážnou chorobu jménem mořský koník (tato choroba se projevila pravidelným používáním slov TY GYZDE!). Mezitím Idy svolala svoji bandu (Banda Žížal a Šneků), aby mohli napadnout ještě neohole-

ného pana Mahmuda. Pak ale Idy zjistila, že pan Mahmud žiletky kupuje do svého obchodu, kde dále prodává i holicí pěny. Byla v šoku. Nenápadně přišla do obchodu bez kamerového systému a čmajzla žiletky. Zahlédla jí však hlídačka Sheepka Kudrnatá (Lucka B) a šla jí donést zbylé 2 žiletky. Pan Mahmud byl zděšen velkokrádeží, a proto zavolal policii (MaKaRa). Jako první prohledali auto pana Mahmuda (trabfk) a našli 30 kg kokainu, 20 kg marihuany a když se přesunuli do sklepa, našli černou palírnu. A tak případ končí zatčením pana Mahmuda. A jak dopadly žiletky???. Na to každý zapomněl.

Mišpulka a Lili

VÍTE ŽE...

Čusec v novém školním roce!!! Rubrika „Víte že“ je zš! A hlášku vám tady zase nějaké ty rekordy a kuriozity...

Nejdelší vlasy v Čechách

Naďa Erbenová bydlí na severu Čech a od roku 1999 je zapsána v české Guinnessově knize rekordů.

Vlasy si pravidelně zastříhávala a i přesto v roce 2003 dosahovaly délky 184 cm. V té době si již na vlasy šlapala, a proto je nyní nosí o 10 cm kratší.

V roce 2002 vytvořila další český rekord, který je též zapsán v Guinnessově knize rekordů, a to nejvyšší účes, který měřil 130 cm. Účes jí vyčesávalo 5 kadeřnic z děčínského kadeřnického studia. Účes měla dozdoben živými květy orchidejí od jihlavského floristy a předveden byl v Pelhřimově na Galavečeru rekordů. Tento účes se uchází o zapsání mezi světové rekordy.

Nejtěžší zelí

V roce 1989 vypěstoval nejtěžší hlávkou Bernard Lavery of Llanharry z Velké Británie. Hlávka vážila 56,24 kilogramu. To je teda masakr...

Nejvíce tenisových míčků v psí tlamě

Nejvíce tenisových míčků do tlamy dokázal dostat zlatý retrívr Augie z USA. Měl jich tam dokonce 5! Fakt týpek pes...

Kalda

PC hry ...vs. prázdniny

Vítejte... Zase jsem tu u mojí rubriky, těšil jsem se na vás celé prázdniny. Samozřejmě jsem skoro celé prázdniny proseděl u mého PC a ponořoval jsem se do hlubin přehřátého větráku, který byl přistavený k bedně a zvyšoval tak výkon kompu alespoň o 48,2 procenta. Dostala se mi do ruky hra, o které jsem psal recenzi už i minulý rok. A ta hra se jmenuje Lineage 2. Ano, tuto hru miluju. Takže vám ji popíšu, jak nejlépe mohu.

Lineage 2 je MMORPG hra (massive multi online role playing game – hráč se přímo podílí na průběhu hry). Na začátku si vyberete postavu, máte 5 možností. Elf (výborní kouzelníci), Dark elf (nejlepší dýkaři), Human (hloupá rasa, ale já za ni hraju :D), Trpaslík (vyrabí brnění a zbraně, no a umí krásně s mečem), Ork (má takovou sílu, že by roztrhl i toaletní papír, má nejsilnější ránu). Každý má své výhody. Popíšu vám můj průběh hraní. Hru mi přinesl Patrik Gelnar. Ten ji měl tehdy jako jediný ve Staré Vsi. Pracujeme na vypalování, ale jde to pomalu. No nic, jdu dále. Registroval jsem se na nejmenovaném serveru, přihlásil se do hry a začal se učit, jak mám správně expit. Vybral jsem si, jestli to bude kouzelník, nebo fighter. Vybral jsem si kouzelníka, už ani nevím proč. Vybral jsem si vzhled, aby moje postava vypadala jako já ve skutečnosti. Když jsem vše potvrdil, objevil jsem se v městě lidí. Kolem mě byly malé příšerky s názvem gremlini. Jakmile jsem se vyexpil na 3 level, vyšel jsem ven z městečka a kolem mě byli lišky a vlci. Začala hrát o něco akčnější hudba. Řekl jsem si, že je to hra o ničem, že je to jen o zabíjení příšer. Uviděl jsem o něco větší příšeru, která se blížila ke mně. Začal jsem utíkat, ale nad jeho hlavou se objevila bublina s písmeny „caw“. Byl to jiný hráč. Od té chvíle mě to bavíííí!

No a můžeme začít s recenzí :D. Hra Lineage 2 je následovníkem v Evropě nepříliš úspěšného prvního dílu téhle fantasy hry . Hru vyrábějí korejšť NC Soft . Hra se zpočátku jevila velmi slibně, zejména výtečná grafi-

ka fascinovala spoustu lidí (běží na Unreal 2 Enginu a dodnes je jednou z nejlépe vypadajících onlinovek). Bohužel po nepříliš vydařeném veřejném betě, kdy se ukázalo, že jde o mlácení jedné potvory za druhou, spousty lidí na tuto hru zanevřelo. A jelikož vývojáři věděli, že nemůžou dál odkládat vydání hry, tak si naplánovali, že budou postupně vydávat zdarma nové Chronicley. První Chronicle vznikl s podtitulem Harbingers of War. Dále následovali Age of Splendor, Rise of Darkness a Scions of Destiny. Šestého září 2006 se chystá závěrečný pátý Chronicle: Oath of Blood. Hra se postupně dost vyvinula a je jednou z nejhranějších MMORPG na světě. Teď si probereme, co nám hra nabízí až do C4 (zkratka Chronicle 4). Hra je zaměřena zejména na expení (exp=experience-zabíjení potvor) nejlépe v partě (skupina hráčů). Ve hře lze pomocí receptů a různého materiálu vyrábět různé zbraně, zbroje, šperky a další. Každý hráč od 20 levelu má možnost se účastnit pravidelného dvoutýdenního eventu, kdy se hráč přidá na stranu Úsvitu nebo Soumraku, jejímž kněžím jste vysílán do nekropolí a katakomb, kde se hráč snaží získat speciální kameny, aby mohl získat například Starověké Adeny (Adeny = měna v zemi Adenu). LineAge 2 má například oproti WoW tu výhodu, že autoři předem nepostavili proti sobě dvě zneprátelené aliance, ale každý hráč má možnost vytvořit svůj vlastní klan a následně aliance. S klanem i s aliancí můžete vyhlašovat války. Co dále ve hře najdeme? Najdeme rybaření, svatby, spousty questů, různá zvířátka včetně obrovského létajícího draka, na kterém se můžete krásně prolétnout. Dále tu máme něco na způsob farmaření, a to věc zvanou Festival, která připomíná známý mód z mnoha FPS her Last Man Standing. Jinak si můžete vsadit v loterii nebo na zvířecí závody, stát se olympijským vítězem nebo se pokusit stát šlechticem. Ale zřejmě nejvýznamnější a nejzábavnější částí je Castle Siege (CS) neboli dobývání hradu. To si klan obsadí hrad a zneprátelený klan ho dobývá. Chcete-li hru lineage, zajděte do 9.A.

CELEBRITY SHOW...

Richard Gere bojuje proti chrápání

Herec Richard Gere (58) se rozhodl bojovat proti hlasitému chrápání, kterým sužuje svou ženu. Začal si na noc nasazovat hrůzu budící přístroj, který má chrápání předcházet.

Dobrovolně se šel vyspat na newyorskou „spánkovou kliniku“, kde experti sledovali jeho spánek a snažili se přijít na to, jak mu nejlépe pomoci. Přišli s tím, že by si na spaní měl na hlavu nasazovat přístroj, který mu podle jeho slov připomíná hrozné mučící přístroje z filmu Clockwork Orange. „Je to takový přístroj, který se vloží do úst,“ vysvětluje Gere. „Vpodstatě vám to otevře čelisti a udržuje dýchací cesty volné. Už s tím spím šest měsíců a šest měsíců jsem se pořádně nevyspal.“

Zato se prý konečně pořádně vyspala jeho manželka, Carey Lowellová.

„Došlo to tak daleko, že chudák nemohla vůbec spát. Takže když jsem jí jednoho dne řekl, že jdu navštívit spánkovou kliniku, šťestím se rozplakala. Byla tak šťastná, že s tím chrápáním konečně něco podniknu,“ říká Gere.

FAKTA O ZEMI A LIDECH

Ahoj, zdravíme vás, chceme vám představit novou rubriku, má název Fakta o Zemi a lidech. Najdete v ní příběhy o tom, jak lidé ničí přírodu a jak ohrožuje nebo by mohla ohrozit příroda lidi. První příběh je o jezeru Mono Lake. Pravděpodobně jste o něm nikdy neslyšeli, a proto čtete, třeba vás poučíme.

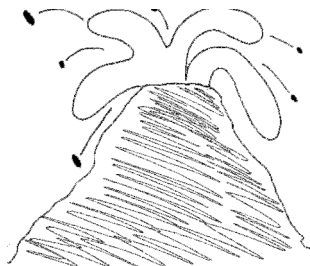
Jezero Mono Lake se nachází v blízkosti Yosemitekého národního parku v Kalifornii. Mono nemá žádný odtok, takže je 2,5krát slanější a 160krát zásaditější než moře.

Jezero Mono se nachází v propadlé sopce,

takže v něm stále ještě probublávají různé prameny a nebo jen horký vzduch, nasycený minerály. Díky tomu se v jezeře tvoří vápencové útvary, tzv. tufy. Tyto zajímavé vápencové věže vznikají pod hladinou jezera. Voda z podzemních pramenů bohatá na vápník probublává nahoru skrze slanou vodu jezera bohatou na uhličitany. Vápník a uhličitany spolu reagují a pod hladinou tak dochází k postupnému vzniku zajímavých vápencových útvarů, které byly po staletí před lidským zrakem ukryty. Z důvodu nedostatku vody v oblasti Los Angeles, města, které je v podstatě vystavěno v poušti, byl v roce 1941 dokončen vodovod, který odklonil pět ze sedmi přítoků jezera. Od té doby hladina jezera klesla téměř o 15 metrů a vápencové útvary (tufy) spatřily světlo světa.

Tmavý ostrov Negit je sopečného původu a je téměř 2000 let starý. Na tomto ostrově dlouhé roky hnízdilo 85 % populace racků z celé Kalifornie a různé druhy stěhovavých ptáků. Poté, co klesla hladina jezera, vytvořila se mezi souší a ostrovem cesta, po které se na ostrov dostali hladoví kojoti a pochutnali si na vajíčkách i na malých ptáčcích. Jezero Owens, které mělo podobný ekosystém, kompletně vyschlo díky odvodům vody. Zbýl po něm jen zásaditý prach, který je zdraví škodlivý. Jezero Mono bylo ušetřeno takového konce 28. září 1994, když kalifornský soud na podnět ekologů a ochránců Mono Lake omezil odváděnou vodu z Mono Lake a jeho přítoků na 16 %. Od toho času se úroveň jezera stabilně zvedá. A to znamená, že jestli chcete vidět tufy, zbývá vám jen pár let, než všechno zase zmizí pod hladinou! J

*Tak co, poučili jsme vás? Snad ano, zdraví vás Zele-
nočko a
EvTy.*

VESELÁ STRÁNKA

Uáááá! Jsme přeplněny hormonama....

No nic, to vás asi nezajímá. Každopádně tady máme info o tom, jaká budou pravidla pro vstup na naši veselou stránku. Stejně jako loni... To znamená, že žádná: Žádná pravidla, žádné změny (jedna vlastně jo.... Davča má nové trenky :)) Každopádně se na této stránce dočtete super vtipky a někdy i vaše vtipné básničky, pokud zvednete řítky a hodíte je do schránky. Tak od nás to je všechno, teda vlastně není, chybí totiž ještě vtipy samotné...

- ◆ Děda jde o půlnoci na záchod. Vráť se a říká babce: „Babko, my opravdu máme na záchodě duchy! Když jsem přišel, samo se rozsvítilo, a když jsem odcházel, samo zhaslo.“ Babka div nedostane infarkt, otočí se a zařve: „Dědku, že ty ses zase vytentoval do ledničky!?”
- ◆ Přejde dědeček k lékaři a povídá: „Pane doktore, já mám takový problém, už týden se nemůžu vymočit. Jdu na záchod a ani kapka.“ „Tak se svlékněte a podíváme se na to. Ale dědečku, vždyť vy na tom máte uzel!“ „Ježíš Maria, já zapomněl koupit chleba!“
- ◆ Povídají si v parku dva důchodci: „Tak to vidíš, kamaráde. Dřív jsme se ládovali párkem v rohlíku a teď si můžeme dovolit jenom rohlík v parku.“
- ◆ Prohlíhá spartakiáda a všichni účastníci jdou slavnostně po ulici. To všechno sleduje dědoušek sedící na lavičce a obdivuje hlavně sportovkyně, které jsou z různých koutů republiky. Zrovna jdou kolem velmi dobře obdařené dívky z Napajedel nesoucí nápis svého města hrdě na hrudi. A říká si pro sebe: „Hmm, jiný kraj, jiný mrav, u nás tomu říkáme kozy.“
- ◆ Babička a dědeček mají výročí svatby. Dědeček povídá: „Babi, dáme si rande jako za mlada.“ „Dobře, dědečku, tak zítra v 17,00 před kinem.“ Druhý den čeká dědeček v 17,00 před kinem a babička nikde, čeká do 17,30 a babička nikde. Čeká do 18,00 a když ani v 18,30 babička nepřichází, naštve se a jde za ni domů. Tam leží babička vyvalená na gauči a dědeček se jí ptá: „Víš o tom, že jsme měli dneska v 17,00 rande před kinem?“ A babi na to: „Vím, ale naši mě nepustili!“

Perličky pro pobavení – lehkootletické závody Brušperk - červen 2007

- ◆ Dominik krácel do školy ráno 6. 6. 2007 (v den závodů) s brašnou, ve které si jistě nesl sešity se splněnými DÚ. P. uč. Mlčochová mu neumožnila vzdělávat se a posadila ho do autobusu, který mířil do Brušperka se všemi závodníky. Ještě, že to Dominik stihnul, neboť vybojoval 1. místo v hodu granátem. Skleróza nebolí, Dominik i ZŠ měli štěstí, a to je vzácná věc.
- ◆ Jakub byl přemluven k běhu na 1000 m s příkazem, že se do cíle doplazí. Nedoplazil, ale doběhl na 8. místě a naše ZŠ obsadila o jeden jediný bod třetí místo před Fryčovicemi. Není důležité vyhrát, ale zúčastnit se.

Marie Terezie

Maruška vládla v letech 1740 - 1780. Zavedla spoustu reforem. Např. nařídila užívat příjmení, popis domů čísla, sčítání lidu, povinnou vojenskou službu, stejnokroje pro vojáky a nakonec...

POVINNOU ŠKOLNÍ DOCHÁZKU! Uvádíme exkluzivní rozhovor s Marií Terezií.

MaKaRa: To jste vy. To jste vy, která za všechno může! Škola. Děs. Hrůza. Panika. Šikana. Horor.

Marie Terezie: Ale, ale, kdo si to tady stěžuje, vždyť škola je to nejkrásnější ve vašem ponurém životě.

MaKaRa: Proč jste povinnou školní docházku zavedla?

Marie Terezie: Už mě těch mých 16 fakanů, které jsem měla doma, pěkně sr... štválo! Chtěla jsem mít od nich pokoj, tak jsem zavedla školu, abych se jich alespoň na dohledně zbavila!

MaKaRa: Šmí šmá kvá

Marie Terezie: Vy mluvíte mongolsky?

MaKaRa: E šu bliju uá.

Marie Terezie: Škoda, že jsem nezavedla povinnou mongolštinu.

MaKaRa: Mohla jste alespoň zavést školu jen 4krát týdně.

Marie Terezie(ovívá se kapesníčkem): Vy mě zničíte!

MaKaRa: To nás naučila škola. Být krutý a každého zahánět do úzkých. Žádná milost, žádná svoboda.

Marie Terezie (upadá do bezvědomí, z něj jí pomůže až šňupací sůl): Hmmm, tahle šňupací sůl za mých dob nebyla.

Tak jste to slyšeli sami, Marie Terezie ani nikdo ze současné vlády se nemá k tomu zrušit školu. Takže do ní budeme chodit nadále, od pondělí do pátku pěkně šup šup do školičky, abychom byli chytrí a vzdělaní!

The end MaKaRa a duch ze záhrobi Mařka

SUDOKU

Ahoj lidi! Opět vám přinášíme vaši drogu, která se po prázdninách vrací do vašeho oblíbeného časopisu. A jelikož v září jste nic tak namáhavého na mozek neluštili, tak jsem si pro vás připravila dvě sudoku, při kterých se vaše mozky přetříví.

Terýk

4				8	2		9
1					8		
	8		4				6
			1	7	5		
		5				7	
			3	4	9		
	4				2		1
			3				8
9		6	5				7

8	7			3					
4	5								
				7	4			8	
					3				8
3	6			8		1		5	2
1					7				
			2		1	7			
								9	5
					4			3	7

- ◆ Richard ze 4. A se zjevně zamiloval do Petry štitovao z 5. A. *Vzkaz pro toho, co to napsal: Žádnou štitovao neznáme.*
- ◆ Irena ze 4. A kouká po Marianovi z 9. A. *Vzkaz pro Irenu: Nejsi na něho trochu malá?*
- ◆ Ríša ze 4. A tvrdí, že spal s Alžbětou ze 6.A ve stanu o samotě. *Vzkaz pro Ríšu: Nemáš trochu bujnou fantazii?*
- ◆ Daniel z 2. A miluje Irenu ze 4. A. *Vzkaz : Jste sexy!*
- ◆ Viktor ze 4. A miluje Simonu ze 6. A a dokonce řekl, že ji neopustí. *Vzkaz pro Viktora: Neboj, za měsíc tě to přejde.*

- ◆ Vladimír z 9. B miluje Terezu z 8. A. *Tip: A kdo ti půjde za svědka?*
- ◆ Sylva ze 4. A má ráda Lukáše z 6. A a Danka také z 6. A *Tip:2 najednou? Až tak?*
- ◆ Michal z 9. A pořád leze za Vladimírem z 9. B. *Tip: Nechceš toho nechat?*

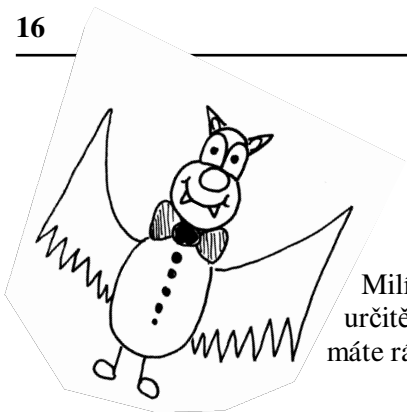
OSMISMĚRKA

Po úspěchu voiturett typu A rozšířili v Mladé Boleslavi počátkem roku 1906 výrobní program o typ B, který byl s prvním shodný, měl však silnější motor. Uvedený typ poháněl čtyřdobý dvou-
válnový(TAJENKA) motor s třístupňovou převodovkou. Vůz měl nejvyšší rychlost 45 km/h,
zadní kola brzdily dvě ruční brzdy, nožní působila na převodovku.

P P T B O S Ů P Z E N E Í D A Ř O P
 Ř Ř S N Ě M Ř Í I E C V Á R P S Č U
 K Ř Í D A Í N G P A T A M O L P I D
 C U K R S T O N Z S Ý A K Č A C H Í M
 O V Á T Ů L S I N K O N Z E R V A S
 N Á R P O S V E Š I K A D E Ř N Í K
 D O T C H L O T I T A N R Í T S I Č O
 J T Y B R O Ž E C O E Š O N O K R K
 O S C H P H T C O K M R A Z Í R N A A
 P S M Ě R O V K A V Š P A L E K Ý N
 S I T D A P Á Z O H I J E D N Á N Í

BROŽE , BYT, CUKR, ČISTÍRNA, DIPLOMAT, CHYTRÁK, IMPROVIZACE,
 JEDNÁNÍ, JIHOZÁPAD, KADEŘNÍK, KONZERVA, KRKONOŠE, KRÍDA, MÍ-
 CHAČKA, MRAZÍRNA, NEZPŮSOB, NOC, NOS, OCET, OTEC, OTOPI, PATA,
 POŘADÍ, PROTESTANT, PŘÍRŮSTEK, PŘÍSTROJ, PSYCHOLOGIE, PUD, SKO-
 KAN, SMĚROVKA, SNĚM, SOPRÁN, SPOJ, SPRÁVCE, ŠEV, ŠPALEK, TĚHO-
 TENSTVÍ

POZVÁNKA NA HALLOWEEN

Milí malí spoluškoláci,
určitě se rádi bojíte, vyřezáváte dýně, a tak celkově
máte rádi Halloween.

Jako každý rok se bude dne 31. 10. 2007 ve středu konat

školní Halloween.

Novinkou ovšem je zakončení celého průvodu u zámku, kde bude následovat stezka odvahy, kterou pro vás připravila MaKaRa a spol.
Doba začátku Halloweenu je v 16.30 hodin před školou!

Rozhodně se máte na co těšit! Doma už si pomalu připravujte masky :) Přestrojení můžete přijít jak za Bílou paní, upíra, ducha nebo za něco jiného! Fantazii se meze nekladou.

Určitě přijďte, budou se na vás těšit dýně a zámecká strašidla.

Mějte se rádi a nezlobte své okolí, aby si pro vás nepřišla ta všude obávaná strašidla ze zámku!

*Aloha
MaKaRa*

Vydává ZŠ Stará Ves nad Ondřejnicí pro vlastní potřebu školy. Uzávěrka příštího čísla 7. listopadu 2007. Své příspěvky vhazujte do schránky ve vestibulu školy.